

## רוברט וייטהיל (בשן)

### שנות אור משם ועדיין בו במקום

פוטומק, מרילנד.  
 הקר עוד מעט יגיע.  
 עיר ילדותי בטקסס, חצי יבשת מפה, מזמן נדחקה למדף ספרי העיון תחת הערך "ספרות הדרום"  
 ושוב אני, כמכור שלא מודה בהתמכרותו, יושב על הדשא בחצר וכותב שירים שלא יקראו ובלשון שאף אחד פה לא יודע ולא רוצה לדעת.  
 ילדי נגשים מאחור,  
 מטפסים על כתפי, מפילים אותי לאדמה, קופצים על בטני,  
 כִּלְנו צוחקים, מתגלגלים לתוך גל השלכת  
 שוב לגרף, זה לא אכפת.  
 להקת עורבים פולשת לחצר בצוד גרעינים או נשמות,  
 ואני נבט מתוך שנות אור משם, מלאבוק אשר בטקסס  
 ועודני בו במקום,  
 ומסביב הבוקיצות מן הסער ונשמת הפוכות ופזורות בשנת  
 הנודדת.

### אזורי הזמן

מאז ומתמיד אני בודד;  
 תמי תמיד היו מחסן לחפצים עזובים:  
 מקול נושן, ציור-חולות תדפנו רוח משבט הנאבחו,

אני מסתובב עם רוחות המתים החמימות לעור, ריחן נדף לנפש  
 על השלחן דפדפת העיריה: ברוכים הבאים ללאבוק, עיר הבירה  
 לתרציות.  
 ואני מרגל בארץ שטרם גלתה.

### אלבום משפחתי

התצלומים -  
 האור החום באויר החמצי -  
 אכל אותם עד שנעשו  
 פריכים כרציותינו, כוכבים אלמים  
 שקטים כבכי אמי בימי ילדותי,  
 ובמרוצת השנים -  
 התצלומים לוועגים לנו:  
 המבטים - שלו ושלי ושלה ושל מחלתה, שהיא היא היתה הדמות הרביעית, המפלצתית, במשפחתנו הגרעינית המרעלה, ההפכפכת -  
 המבטים, כן, המבטים שורצים על-פני הראי בחדר האמבט, בחדרי המטות, בחדר המגורים -  
 ומתנתצים בין אצבעותי כשפיכת מולקולות ארסן בין השוחים בים  
 העומדים להנתן במלתעות כרישים ואינם מכירים מהם דגים ואף מהם מים,  
 נבצר ממני להענות לצעקותיהם,  
 כי אני בחבורתם שותק כמותם.

רוברט וייטהיל נולד בארה"ב, גדל בטקסס, חי בושינגטון. השירים  
 מתוך טקסס כמראה האזורית, ספרו הרביעי שבכתובים.